

ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಸೊರಗಿ
 ಸೋರಕಾಯಿ ತರ ಆಗಿದ್ದೀಯಲ್ಲ'
 ಎಂದು ಐದಾರು ಹೆಂಗಸರು ಬಿರು
 ಮಾತುಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದರು.
 ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
 ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದ ಆಕೆಯನ್ನು
 ಅರಿಯದ ಅವರುಗಳು
 'ಅದಂಗೆ ಕೈ ಹಿಡಿದೋ
 ನೀನು' ಎಂದು ಯಾಸೆ
 ಮಾತನಾಡಿದರು. ತಿಮ್ಮಿಗೆ
 ಮನಸು ಒಬ್ಬೆ ನಿಸಿತು. ಅಂದು
 ಕೂಲಿಮುಗಿಸಿ ಬಂದವಳೇ
 ಬಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು
 ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು
 ಹೋದವಳು ಮತ್ತೆ
 ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ
 ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಇಲಿ
 ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ
 ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ
 ಮರಿಯ ಕೇಳಿದವನೆ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಮನಸಿಗೆ
 ಬೇಜಾರಾಗಿ ಆ ದಿನ ಹೋದವಳು ಕೂಲಿ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಊರಿನವರು
 ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅರ್ಗಿಸಿ ಬರಲ್ಲ ಎಂದು
 ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಬದುಕೇ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ತನ್ನ ಸಿಟ್ಟು
 ಕೋಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಾ
 ಕಾಲ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದ. ಎರಡು ಕುರಿ ಮರಿ ಮೇಸುತ್ತಾ
 ತೆವರಿ ತೆಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಕ ಎಂದು ಬಹು
 ಮಯ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ
 ಮರಿಯ ಇಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಆವತ್ತು
 ಮಾತ್ರ ಊರಿಗೆ ಮೈಕ್ ಹಾಕಿದಂಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.
 ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲು ಮನೆ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ
 ರಾತ್ರಿಯಾದರೆ ಸಾಕು ಇಲಿಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು
 ಹೊಕ್ಕು ಪಾತ್ರೆ ಪಗಡೆಗಳನ್ನು ಕವರುತ್ತಿದ್ದವು.
 ತಿಮ್ಮಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಈ ಇಲಿಯ ಕಾಟ ರೋಸು
 ತರಿಸಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಲಿಯ ಬಿಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೆ
 ರಾತ್ರಿ ಬಂದು ಬಿಲ ತೋಡಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.
 ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕು ತಂದು
 ಬಿಟ್ಟರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಶಿ
 ರಾಶಿ ಇಲಿಗಳ ಆಭರಣಕ್ಕೆ ಬೆಕ್ಕು ಹೆದರಿ ಬಾಲ
 ಮುದುರಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದೆಲ್ಲ ಪಾಡು ಕಂಡು
 ತಿಮ್ಮಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಸೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದೇ
 ಆಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ಹಲವು ಇಕ್ಕತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ
 ತಿಮ್ಮಿ ಕಾಸಿಗೆ ಕಾಸು ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟಾಕಲು ದುಡ್ಡು
 ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಸರಿ ಬರದಿದ್ದ
 ಗಂಡನ ವರಸೆಯಿಂದ ಬೇಸರಿಸಿದ್ದ ತಿಮ್ಮಿಯು
 ಸೋಡಾಚೀಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದಳು. ಮರಿಯ
 ಮಾತ್ರ ನನ್ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ
 ಈ ಇಲಿಯ ವಂಶವನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡುವುದಾಗಿ
 ಶಪಥ ಮಾಡಿದವನಂತೆ ಒಂದು ಮುಂಗಾರು
 ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ದಿವಸ ಈ ಇಲಿಯ ಶಿಕಾರಿಗೆ ನಾಂದಿ
 ಹಾಡಿದ. ಹೆಂಡತಿ ಹೋಗಲಿ, ನನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳು
 ಹೋಗಲಿ, ಕಟ್ಟಿ ಫಡ ಹೋಗಲಿ ನಾನು ಮಾತ್ರ

ಇಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ
 ಇಲಿಯ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಕಳೆದುಹೋದ
 ದಿನಗಳನ್ನು ನೂಕುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಪರಿಯ ಮರಿಯ
 ಗಣಪತಿಯ ವಾಹನ ಇಲಿಯ ಬೇಟೆಗೆ ಶುರು
 ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಣೇಶನ ಶಾಪ ತಟ್ಟಿದೆ! ಎಂದು
 ಊರ ಹೆಂಗಸರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಇದೆ.
 ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಮರಿಯ
 ಇಲಿ ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಿಮನಾದ. ಊರಿನಲ್ಲಿ
 ಇಲಿ ಮರಿಯ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. ಇಲಿಯ
 ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಕ್ಕದ ಊರಿನವರೂ ಇವನ
 ಕರೆಸಿ ಬೇಟೆ ಮಾಡಿಸಿ ಪಾಲು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದರು.
 ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕೂದಲಿನಷ್ಟು
 ಇಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಸುಟ್ಟು ತೇಕಿದ ಸಾಹಸಮಯ
 ಬದುಕು ಅವನದು. ರೈತ ಸಂಘದವರು ಇವನನ್ನು
 ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು. ರೈತ ಮಿತ್ರ ಎಂದು ಹಾಡಿ
 ಹೊಗಳಿದರು. ಕಾಲ ಸರಿದ ಹಾಗೆ ಮರಿಯನಿಗೆ
 ಮೊದಲಿದ್ದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಇಳಿಯುತ್ತ ಬಂತು.
 ಬೇಟೆಯ ಪರಿಯೇ ಭಿನ್ನವಾಯಿತು.
 ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಯಾರೂ ಇಲಿ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ.
 ಬಾಡಿನ ರುಚಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ಮರಿಯನು
 ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಹೋದ
 ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಜ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬನೇ
 ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇದೆ. ವಯಸ್ಸು ಜಾರಿ
 ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಕೊಂದ ಇಲಿಗಳ
 ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಚಿತ್ರವೇ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ.
 ಹಾವು ಮುಂಗುಸಿಗಳು ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ಕಾಲು
 ಕೈ ಕಟ್ಟಿದ ನೆನಪುಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.
 ಕಾಲದೂಡುತ್ತಲೇ ಹೋದ ಹೆಂಡತಿಯ ನೆನಪು
 ಕಣ್ಣೀರ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಎದುರು ಇಲಿ ಓಡಾಡಿದರೂ
 ಹೊಡೆಯುವ ಚೈತನ್ಯ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಒಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು
 ಇಲಿಗಳ ಹಿಂಡು ದುಡುಮ್ನೆ
 ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸುರಿಯಿಂದ
 ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತಾ
 ಬಂದವು. ಅಂದು ಇಲಿಗಳು
 ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿದ ಸೈನಿಕರಂತೆ
 ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದವು,
 ಎಲ್ಲವೂ ಶರಣಾಗತಿಯಲ್ಲಿ
 ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಸು ತ್ತಿರು ವಂ ತೆ
 ಕಾಣಿಸಿದವು. 'ಕೊಂದವರು
 ಉಳಿವರೆ' ಎನ್ನುವಂತೆ
 ಅವನನ್ನು ಅಣಕಿಸುವಂತೆ
 ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ಮತ್ತೆ
 ಇಳಿದು ಜಾಗ ಖಾಲಿ
 ಮಾಡಿದವು. ಮರಿಯ ಇದು
 ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಭ್ರಮೆಯೋ
 ಏನಿದು ವಿಷಯಾರ್ಥ ಎಂದು
 ಹಾಗೆಯೇ ಮಂಪರು ಕವಿದಂತೆ
 ನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರಿದ. ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ
 ಕುಂತವನು ನಿದ್ದೆಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ.
 ಹೋದ ಇಲಿಗಳು ಬಂದು ಮೈ ಮೇಲೆ
 ಹತ್ತಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಕುರುಕಿ ಗಾಯ
 ಮಾಡಬಹುದೋ ಹಾಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿದವು.
 ಒಂದು ಇಲಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಲೂ ನಿಶ್ಚಕ್ರನಾದ
 ಮರಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ಒರಗಿ ಕುಸಿದ. ಇಲಿಗಳು
 ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಂದವು. ಎಲ್ಲೆಡೋ ಇದ್ದ ಇಲಿಗಳ
 ಕೀಚಲು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಮನೆ ತುಂಬ ಇಲಿಗಳ ಜಾತ್ರೆ
 ಆಯಿತು. ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಲಾಶ್ ಮಾಡಿದವು.
 ತಿನ್ನಲು ಚೂರು, ಪಾರು ಏನೂ ಸಿಗದೆ ಹೋಗಿ
 ಬಂದು ಮರಿಯನ್ನೇ ಕವರಿ ಕವರಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ
 ತಿಂದು ಮೈ ಚರ್ಮವೆಲ್ಲ ಸುಲಿದು ಬಿಟ್ಟವು.
 ಮರಿಯನ ದೇಹವು ಚರ್ಮ ತೆಗೆದ ಇಲಿಯ
 ಮೈಯಂತಾಯ್ತು.
 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ
 ಯಾವುದೋ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರಾಣಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿದೆ
 ಎಂದು ಮರಿಯನ ಗತ ಕಾಲದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು
 ಮೆಲುಕುತ್ತಾ ಮನೆ ಮುಂದೆ 'ಕುರ್ಜು' ಕಟ್ಟಲು
 ಬಿದಿರು ರೆಡಿಮಾಡಿದರು.
 ಹಾದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲ
 ಮರಿಯನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತ, ಬೇಟೆಯ
 ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಅಡಗಿದೆ ಅಣ್ಣ ಎಂದು
 ಮಮ್ಲು ಮರುಗಿ ಅಂತಿಮಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
 ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು
 ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಮರಿಯನ ಹೆಂಡತಿ
 ತನ್ನ ನೆನಪಿನ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ನೆನಪನ್ನು
 ಉಮ್ಮಳಿಸುತ್ತಾ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ
 ತನ್ನ ಮುಡಿಯ ಕೂದಲ ಹೂಗಳು ಉದುರಿ
 ಉದುರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅಂತಿಮಯಾತ್ರೆ
 ಸಾಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ತಮಟೆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೇಲಿಯ
 ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಇಲಿಗಳ
 ಗುಂಪು ಮಾತ್ರ ಭಯಪಡುತ್ತಾ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ
 ಚಲಿಸತೊಡಗಿದವು.
 ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in